

6. Sjöjungfrun och konungadottern.

MELODI.

a. HI, S. L. S. 82, 378; även S. L. S. 125, 43. (A)

Översikt.

b. KY; SJ, Nyl. III, 104; även B. A. (B)

Varianter.

a. Åb, Hitis, Rosala.

Sj. M. L. Holsten.

Uppt. O. R. Sjöberg 1887.

Det bod - de en ko - nung i En - - ge - - - land. Blå-ser kallt, kallt

vä - der i - från sjön. Han ha - de en dot - ter och där - - - till en-

son. Blå - ser kallt, kallt vä - der i - från sjön.

b. Nl, Kyrkslätt och Sjundea.

Och rid - da - ren han gån - gar sig till hav - sjö - stranden ned. Blå-ser

kallt, kallt vä - der i - från sjön. Där möt - te han havs - frun så

fa - ger och så fin. Blå-ser kallt, kallt vä - der i - från sjön.

TEXT.

A. »Sjöfrun och kungadottern». HI, S. L. S. 82, 110. (a)

Översikt.

B. »Havsfrun». KY; SJ, Nyl III, 104; även B. A. (b)

C. FB, I. N. E. S. Grönfors saml.

¹ Var. fr. Nl: Tredje o. sjunde taktens ton f i st. f. fiss. (B. A.)

A.

Hitis, Rosala. Sj. M. L. Holsten. Uppt. J. E. Wefvar 1880-talet.

Varianter.

1. Det bodde en konung i Engeland,
— blåser kallt, kallt väder ifrån sjön —
han hade en dotter och därtill en son.
— blåser kallt, kallt väder ifrån sjön —
2. Konungen drog ut i främmande
land,
medan kom sjöfrun och tog dotteren
hans.
3. Konungens son hissar flaggor vita
och blå,
och seglade så till sjöfruns land.
4. »Kära min sjöfru båd fager och
fin,
kunde det vara möjligt att slippa hit in?»
5. »Intet är jag varken fager eller fin,
men jag haver en tärna, som är både
fager och fin.»
6. »Kära min sjöfru båd fager och fin,
kund det vara möjligt att den tärnan
få se?»
7. »Ja, väl kunde du den tärnan få se,
men intet förrän i morgon bittid.»
8. Sjöfrun hon upp åt högan luft går.
»Upp min tärna, du skall för en unger-
sven stå!»
9. »Huru kan jag för en ungersven
stå,
som int har sitt solen på femton år?»
10. Tärnan tar på sig silkessydda
särk,
där femton fruar har nederlagt sitt verk.
11. Tärnan tar på sig sin silkeskläd-
ning blå,
sjöfrun lägger gullrosorna på.
12. Tärnan hon kammar sitt gull-
färgade hår,
åt sjöfrun hon sätter gullkronan uppå.
13. Tärnan hon ner från högan luft
går,
och femton diomiter [?] henne då gå.
14. »Ungersven var har du ditt fä-
dernesland?»
»Engeland är moderen min.»
15. »Tärna var har du ditt fädernes-
land?»
»I Engeland är moderen min,
därföre måste du vara kär broderen
min.»
16. »Kära min sjöfru båd fager och
fin,
kunde den tärnan få följa mig hem?»
17. »Väl kunde hon få följa dig
hem,
men hon skall va hemma förrän lunden
blir grön.»
18. Sjöfrun hon väntar i årena två,
men ingen tärna kom där då.
19. Sjöfrun hon väntar i årena fem,
men ingen tärna kom där än.
20. Sjöfrun hon väntar i årena sju,
men ingen tärna kom ännu.
21. Sjöfrun hon upp åt högan luft
går:
— blåser kallt, kallt väder ifrån sjön —
»Jag skall aldrig låta gossarna narra mig
mer.»
— blåser kallt, kallt väder ifrån sjön —

B.¹

Kyrklätt och Sjundea.

1. Och riddaren han gångar sig till
havsjöstranden ned,
— blåser kallt, kallt väder ifrån sjön —
där mötte han havsfrun så fager och så
fin.
— blåser kallt, kallt väder ifrån sjön —
2. »Se god dag, se god dag, hälsa
havsfrun på mig!
Och inte har jag sett någon vackrare än
du.»
3. »Och har du inte sett någon vack-
rare än jag?
Men jag har en tärna, långt vackrare än
jag.«
4. »Jag har ju en gångare så fager och
så vit,
jag ville den ge om jag den tärnan kan
få si.»
5. »Men håller ni er gångare båd fa-
ger och vit,
men ändå så skall ni den tärnan få si.»
6. Havsfrun hon drog på böljorna
blå:
»Statt upp sköna tärna, till hertigen gå!»
7. »Och hur kan jag väl till unga her-
tigen gå,
som inte har sett solen på femton år?»
8. De klädde på tärnan en guldbro-
derad särk,
som femton fruar lagt på sin händers
verk.
9. De klädde på tärnan en guldbro-
derad kjol,
så guld det lyste i var iversta en tråd.
10. Och tärnan spatserade med havs-
sjöstranden fram,
hon bar en silverne kanna på sin arm.
11. Och tärnan hon knappade med
fingrarna små:
»Statt upp unga hertigen, drag låsena
ifrå!»
12. »Och inte så tar jag låsena ifrå,
förrän du säger din faders rätta namn.»
13. »Egyfti lands konung är kär fa-
deren min,
Egyfti lands drottning kär moderen min.
14. Egyfti lands hertig är broderen
min.»
»Då är du ju kär systeren min.»
15. Och havsfrun hon väntade i da-
garne tre,
men alder så fick hon den tärnan mera se.
16. Och havsfrun hon väntade i da-
garne fem,
men alder så kom den tärnan mer igen.
17. »Och hade jag vetat deras liste-
fulla råd,
— blåser kallt, kallt väder ifrån sjön —
så had jag väljer gripit deras listefulla
ord.»
— blåser kallt, kallt väder ifrån sjön —

C.

Finby, Pettu. Sj. Tilda Troberg. Uppt. Saga Grönfors 1931.

1. Prinsen han gångar på saltan sjö-
strand,
till honom så kommer havsjungfrun
fram.
2. Prinsen han sade till havsjungfrun
så:

¹ Ett fragment av denna version (str. 1, 6, 10, 15, 17) ingår i B. A.

- »Aldrig haver jag sett en jungfru så skön.»
3. Havsjungfrun sade till tärnan så:
»I morgon skall du för hertigen gå.»
4. »Hur skall jag till hertigen gå,
som inte har sett solen på femton år?»
5. De klädde på henne en silkesstickad särk,
där sextio jungfrur har gjort sitt mästerverk.
6. De klädde på henne en mantel lång,
så pärlor och demanter efter henne sjöng.
7. De satt en silverkanna i vardera hand,
sen gångar hon sig till hertigen fram.
8. »Int tager jag silvkannen utav eder hand,
förrän ni säger mig er fars och moders namn.»
9. »Min fader han var en konungaman,
- min moder hon var en drottning så sann.»
10. »Int tager jag silvkannen utav eder hand,
förrän ni säger mig er systers och broders namn.»
11. »Min broder han var en hertigeman,
min syster hon var en prinsessa så sann.»
12. »Nu tager jag silvkannen utav eder hand,
ni är ju min syster i herrans namn.»
13. Havsjungfrun väntar i dagarna två:
»Aldrig lär jag mera min tärna se få.»
14. Havsjungfrun väntar i dagarna tre:
»Aldrig lär jag mera min tärna få se.»
15. Och hade jag vetat den falske man,
så hade jag setat hans hjärteblod.»
— blåser kallt, kallt väder över sjö —